

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt, men uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Indenrigsminister, for at han kan fremsætte de to Lovforslag, hvis Fremføttelse her i Tinget han har bebudet.

Indenrigsministeren (Hørring): Det første af disse Lovforslag er: Forslag til Lov om Handelspladsernes kommunale Styrelse m. v., og omhandler et Emne, der tidligere har været fremme for Rigsdagen. Det har været fremme for det høje Landssting, tror jeg nok, i 1868, men Sagen blev den Gang ikke ført videre. I Samlingen 1893—94 blev der imidlertid for Folketinget fremsat et Lovforslag, der i alt væsentligt var stemmende med det foreliggende, og Fremføttelsen gentoges paa ny den følgende Samling, men det lykkedes ikke den Gang at komme til Enighed om det. Naar jeg har anset det for rigtigt nu paa ny at tage Sagen op, er den hvide Anledning dertil den, at der fra Esbjerg Kommune er kommet Anmodning om, at Esbjerg maatte blive ophøjet til Handelsplads, og det forekommer mig, at der kan være god Grund til at faa andre Regler end de almindelige sognekommunale Regler for Esbjerg Kommune, da denne Kommune med Hensyn til Beboerantal har været i en aldeles mærkværdig Tilvækst. Jeg skal her nævne, at i 1880 var der i Esbjerg ikke mere end 1,500 Mennesker, i 1890 lidt over 4,000, og nu i 1896 var Folketallet 12,000. For 2 Aar siden var det 7,000, altsaa i Løbet af 2 Aar er denne Kommunes Beboerantal steget fra 7,000 til 12,000; det er en Stigning, man vistnok aldrig før har set her i Landet paa en enkelt Plads. Altsaa, jeg tror godt, at her er Trang til at søge at regulere Forholdene med Hensyn til denne Plads' kommunale Styrelse og at gøre det under den Form, at man gør den til en Handelsplads. Men for at kunne gøre dette mener jeg, at man samtidig maatte søge at faa Regler for Handelspladsernes kommunale Styrelse og navnlig fælles Regler, idet saadanne mangle for Tiden. Jeg har derfor tilladt mig at fremkomme med dette Lovforslag, hvorved jeg skal bemærke, at for Esbjergs Vedkommende maa man dog gøre Afvigelse i en enkelt Henseende fra de Regler, der ellers ere foreslaaede, det er nemlig med Hensyn til Bestatningen. For Handelspladserne gælder ifølge Loven af 11te Februar 1863, at de faste Ejendomme sættes i Stat paa Grundlag af, hvad der er fordret i Stat for et bestemt Aaar. Men en saadan Regel kan selvfølgelig ikke accepteres i Esbjerg, da

Forholdene der jo ikke med Hensyn til Bestatningen har haft nogen som helst Stabilitet i de foregaaende 10 Aar, og derfor har man her foreslaaet, at Sagens Ordning lægges i Indenrigsministerens Haand, saaledes, at der kan lægges Stat paa faste Ejendomme, men uden at man er bunden til et bestemt Beløb i saa Henseende. Jeg tror ikke, at en Ordning vil være mulig paa anden Maade, før der kommer fastere Forhold til Stedeovre i Esbjerg. Der er endvidere for Esbjerg foreskrevet nogle Overgangsbestemmelser, men jeg skal herom henvisse til selve Lovforslaget.

Det næste Lovforslag er: Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning. Den nugældende Lov om Statsbanedriftens Ordning af 12te April 1892 indeholder i sin Slutningsparagraf en Bestemmelse om, at Loven skal fremsættes til Revision for Rigsdagen i Samlingen 1897—98. Afbøde Medlemmer Singslev udtalte imidlertid i forrige Samling, at han agtede at fremkomme med Forslag til denne Revision allerede nu i indværende Samling, og Grunden dertil var den, at der paa Finansloven for forrige Aar blev vedtaget et større Beløb til Forhøjelse af Lønnen til det daglønne Personale under Statsbanerne. Det er jo øjensynligt, at naar man forhøjer Lønnen for det daglønne Personale, opstaar der et Misforhold, naar man ikke samtidig søger at forbedre Vilkaarene for det maanedslønnede Personale. Derfor er der Grund til at fremskynde Revisionen, og det er dette, jeg altsaa nu har tilladt mig at gøre.

Med Hensyn til de Afvigelser, der ere i det foreliggende Forslag, sammenholdt med den gældende Lov af 1892, skal jeg kortelig anføre, at hvad Lønningerne og Embedsstillingernes Antal angaar, er der for de højrelønnede Embedsmænds Vedkommende ikke sket nogen væsentlig Forandring. Der er foreslaaet, at den nuværende Filialkassererpost i Aarhus skal gøres til en Hovedkassererpost, og at der ved denne Hovedkasse i Aarhus skal ansættes en Kassekontrollør. Efter Loven af 1892 er den underlige Ordning, at Kassen i Aarhus staar som Filialkasse af Hovedkassen her; men der gaar gennem begge Kasser saa store Beløb, at denne Ordning, at den ene er en Filialkasse af den anden, i Virkeligheden ikke kan gennemføres. Der gaar aarlig gennem Hovedkassen i København 29 Mill. Kr. og gennem Kassen i Aarhus 25 Mill. Kr. Og naar man har en Kasse paa 25 Mill. Kr., maa selvfølgelig Kassereren indtage en vis Selvstændighed, og tillige finder jeg det aldeles usforparligt, at man ikke holder en Kassekontrollør ved